

følgelig har de bedst mulige rammer for at udføre deres virke.

Jesper Langballe (DF):

Justitsministeren gjorde meget ud af at fortælle om regelsættet, der er på plads, og om ressourcerne, der er bevilget.

Ja, men hvad med resultaterne? Det, jeg har rettet min kritik mod, er ikke lovgivningsarbejdet, det er forvaltningspraksis, hvor der ingen ting er sket.

Kl. 12.20

Da den amerikanske præsident et par dage efter den 11. september aktiverede sine europæiske NATO-partnere i kampen mod terrorismen, var det med henvisning til NATO's musketered: en for alle og alle for en. Der var med den monstrøse udåd i New York født en ny erkendelse til verden, at i den kamp måtte alle civiliserede lande stå sammen, ikke motiveret af global idealisme, men fordi kampen ellers er tabt på forhånd, tabt for os alle.

Statsministeren har uden vaklen hævdet vores forpligtethed på denne solidaritet bl.a. i forbindelse med Irakkrigen, og regeringen og det borgerlige folketingsflertal satte handling og konsekvens bag ved ordene undtagen på ét felt: i den hjemlige terrorismebekæmpelse – just det felt, som er justitsministerens ansvarsområde. Her har vi svigtet.

Danmark er jo endnu ikke blevet terrormål, men Danmark synes at være blevet et smørhul, hvorfra terrorismen mod andre nationer kan tilrettelægges uforstyrret. Det er selvfølgelig kun et spørgsmål om tid, hvornår også Danmark bliver ramt blodigt, men når det ikke er sket endnu, ja, så kunne det jo skyldes, at terrornetværkene ikke ser nogen fordel i at forstyrre den lune, trygge rede, hvorfra de frit kan operere, uden at myndighederne blander sig. Men hvad, det er jo heller ikke os, det går ud over.

Hvor feje vil vi egentlig være i vore egne og i udlandets øjne, hvor ynkelige? Så ynkelige, at da en af vores hjemlige terrorister åbent erklærede det for godt og rigtigt, at rettroende muslimer slår statsministeren og forsvarsministeren ihjel, ville justitsministeren ikke engang bede sin Rigsadvokat undersøge, om udtalelserne kunne forfølges strafferetligt efter gældende lov.

Hvad ville justitsministeren gøre den dag, da en af Slimanes trosfæller gjorde alvor af hans opfordring? Vil ministeren så efterfølgende undersøge hans ords strafværdighed, eller vil ministeren bryste sig af vores ytringsfrihed og kon-

statere, at det var da bare ærgerligt, at nogen havde misbrugt den?

Med systemskiftet efter sidste folketingsvalg vågnede Danmark op til at turde forsvare sin egen eksistens. Kun én ting har manglet, og det er ikke nogen ubetydelig ting: den politiske vilje til en justitshåndhævelse og retsorden, der kan værne os indadtil og udadtil kan signalere solidaritet med de andre.

Jeg har spurgt mig selv, og nu spørger jeg justitsministeren: Er det mon det, en konservativ minister kalder mod til at skabe sammenhæng?

Pia Christmas-Møller (KF):

At kalde os feje taler vist nærmest for sig selv og stempler hr. Langballes indlæg fuldstændig – den regering, de regeringspartier, som jo netop har ført Danmark ind på den internationale scene i aktiv kamp vendt mod terrorismen, hvor den stikker sit fjæs frem. Det er for stærkt at skulle høre på.

Lad mig så vende mig til sagens egentlige kerne og fortsætte med at kvittere for Socialdemokratiets dybe forståelse for opgavens særlige karakter og derfor også for behovet for, at efterretningstjenesten naturligvis skal have særlige vilkår. Det synes jeg er godt, det er godt, at vi har et bredt samarbejde omkring de helt grundlæggende ting.

Uanset hvor årvågne vi er, uanset hvor dygtigt og effektivt de mange gamle og nye medarbejdere i Politiets Efterretningstjeneste er, så kan vi aldrig med hundrede procents sikkerhed sikre os imod, at terror også kan ramme Danmark.

Det kan illustreres med et enkelt eksempel, lad mig pege på Israel. Det er vel det land eller i hvert fald et af de lande i hele verden, der har det bedst udbyggede sikkerhedssystem, den største overvågning og en utrolig dygtig efterretningstjeneste. Alligevel sker der desværre terroranslag mod fuldstændig uskyldige børn, kvinder og mænd.

Når det er sagt, er det selvfølgelig afgørende vigtigt, at vi i Danmark gør, hvad vi kan for at gøre risikoen for et eventuelt terrorangreb mod Danmark så lille som overhovedet muligt og samtidig forbereder os bedst muligt på, hvis terror skulle ramme os, så at minimere skaderne mest muligt. Forebyggelse er altså nøgleordet, når det drejer sig om bekæmpelse af terrorisme. Her har den tidligere regering og den nuværende regering taget en lang række gode og effektive initiativer.

Kl. 12.25